

Р Е Ш Е Н И Е

№19

гр. Перник, 25.02.2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на тридесети януари през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

При секретаря Т.М.***, като разгледа докладваното от съдията Георгиев административно дело № 153 по описа за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ, във вр. с чл. 145, ал. 1 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А.Г.Н.,*** против мълчалив отказ на Кмета на община Радомир да се произнесе по заявление вх. № АВ-94-00-476 от 03.05.2012г.. Със заявлението е поискано да се измени дворищно регулационния план на с. Чуковец, общ. Радомир одобрен със заповед № 517 от 30.10.1989г., касателно вътрешно регулационната граница между УПИ IV-244 и УПИ III-243, като се приложи имотната граница между тези имоти по регулационния план на селото от 1939г.. В срока за произнасяне Кмета на общината не се е произнесъл, възникнал е мълчалив отказ по заявлението и жалбоподателят моли същият да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката да се върне на кмета на общината със задължителни указания. Претендира присъждане на разноски.

Ответника по жалбата, чрез процесуален представител изразява съображения за неоснователност на жалбата. Счита, че жалбата е преждевременно подадена, че не е налице мълчалив отказ, а ако се разгледа по същество да се отхвърли, защото регулацията е приложена. Не претендира присъждане на разноски.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

С определение №15563/06.12.2012г. постановено по АД№12968/12 по описа на Върховния административен съд делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия и произнасяне по мълчаливия отказ на Кмета на община Радомир. Не са дадени конкретни указания. В тази връзка настоящият състав намира, че не следва да обсъжда въпросите налице ли е или не годеен за обжалване административен акт, тъй като този въпрос е разгледан от ВАС. Указанията на касационната

инстанция по силата на чл. 224 от АПК са задължителни, поради което делото следва да бъде разгледано и решено по същество.

Със заявление вх. № АБ-94-00-476 от 03.05.2012г. Н. *** да измени дворищно регулационния план на с. Чуковец, общ. Радомир одобрен със заповед № 517 от 30.10.1989г. касателно вътрешно регулационната граница между УПИ IV-244 и УПИ III-243 като се приложи имотната граница между тези имоти по регулационния план на селото от 1939г.. В заявлението като правно основание са посочени най-общо нормите на пар. 6 и пар. 8 от ПР на ЗУТ. На 30.05.2012г. Н. е подал жалба в Административен съд Перник, с която моли да се отмени мълчаливия отказ формиран по заявление вх. № АБ-94-00-476 от 03.05.2012г..

Съдът приема, че Кмета е сезиран с искане по пар. 8, ал. 2, т. 2, във вр. с пар. 6, ал. 2 от ПР на ЗУТ.

Видно от нотариален акт № 15, том III, дело № 698 от 1986г. жалбоподателят е собственик на урегулиран парцел първи от имот планоснимачен номер 45 в кв. 13 по плана от 1939г. на с. Чуковец, обл. Перник представляващ дворно място. Описаният имот е идентичен с имот пл. № 244, за който е отреден парцел IV, кв. 34, по плана на с. Чуковец одобрен със заповед № 517 от 30.10.1989г. на ОБНС-Радомир, видно от удостоверение № 132 от 16.03.2009г. на кмета на община Радомир.

Видно от нотариален акт № 42, том I, рег. № 139, дело № 42 от 2001г. за собственост върху недвижим имот по регулация, като собственици на празно дворно място са признати С.Г.Д.*** и Ц.Д.Д.***. Това място се взема от имот пл. № 244, в кв. 34 и се придава към имот пл. № 243. Стойността на придаваемото място е изплатена.

От изслушаната съдебно техническа експертиза, която като компетентно дадена и неоспорена от страните се установява, че с плана от 1989г. от имот № 244, кв. 34 на с. Чуковец се придават 15кв.м. към УПИ III-243, в кв. 34. Вещото лице не е намерило документи свързани с изплащане на отчужденото място в община Радомир.

Към материалите по настоящето дело е приобщено и ГД № 18/2010г. по описа на Районен съд Радомир. Същото е образувано по искова молба от А.Н.***. против Ц.Д.*** с искане да бъде признато, че ищеца е изключителен собственик на 15кв. м. придадени по регулация към парцел III-243, кв. 34, защото регулацията не била приложена. В доказателствения материал по делото е приложен протокол от 19.03.1999г., с който е оценено мястото, което се взема от жалбоподателя. Оценката на 15-те кв.м. е в размер на 18000лева. С влязло в сила съдебно решение № 138 от 21.04.2011г., постановено по ГД № 198 по описа на Окръжен съд Перник исковата претенция е отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Влязлото в сила решение е задължително за всички съдилища.

С оглед на изложеното, съпоставяйки и кредитирайки представения протокол от 19.03.1999г. и приетия по делото

нотариален акт № 42, том I, рег. № 139, дело № 42 от 2001г. за собственост върху недвижим имот по регулация мотивират състава да приеме, че регулацията е приложена. Това е така, защото в нотариалния акт е посочено, че протоколът за оценка е влязъл в сила и стойността на придаваемото място е внесена с вносна бележка от 09.07.2001г. в банка "ДСК"ЕАД-Радомир. С оглед на това лицето посочено в нотариалния акт е станало собственик на процесната площ по силата на влязлата в сила заповед за изменение на регулацията в кв. 34 по плана на с. Чуковец. Отделно от това е недопустимо пререшаване на този спор в настоящето производство при наличие на влязло в сила съдебно решение.

С оглед на изразената позиция и като взе в предвид, че се обжалва мълчалив отказ да бъде извършено исканото от заявителя изменение на регулационните предвиждания, касаещи собствения му имот и граничещия с него от запад имот, съобразно разпоредбите на чл. 135, ал. 1 и ал. 3, вр. с пар. 8, ал. 2, т. 2 от ПР на ЗУТ, в приложимите им редакции, е възложено произнасянето по искания за изменение на устройствените планове на Кмета на общината. Жалбата е подадена от правоимащо лице, чийто интерес е засегнат от оспорения отказ, препятстващ оспорвания да осъществи свое право и по този начин накърняващ правната му сфера. Оспорването е извършено преди изтичане на предвидения в чл. 215, ал. 4 от ЗУТ преклузивен срок за обжалване и от формална страна отговаря на изискванията на чл. 150 от АПК, приложими по силата на чл. 213 от ЗУТ. Тази законодателна уредба, както впрочем и тази по ЗПИНМ и ЗТСУ предвижда отчуждителното действие на дворищната регулация. Т.е. дворищнорегулационният план има отчуждително действие по отношение на местата, които се придават по силата на дворищна регулация към даден парцел. Отчуждителното действие на плана настъпва по силата на самия план. По тази законодателна уредба обаче преминаването на собствеността на придадените към един парцел места върху собственика на парцела има условен характер, то е под условие – прилагане на регулацията. А това се счита за осъществено след като придаваемото място се оцени, заплати и заеме. В разглежданата хипотеза тези условия по отношение на придаваемото място са се осъществили. Въз основа на протокол от 19.03.1999г. и нотариалния акт от 2001г. се установява, че е извършена оценка и заплатена определената цена на мястото /това е изрично удостоверено от нотариуса, а вноската бележка, удостоверяваща плащането е приложена и описана като доказателство в нотариалния акт. Нотариуса е този, който съхранява тези документи./ Същото е и заето. Тези безспорно установени обстоятелства сочат осъществено прилагане на дворищната регулация, предвиждаща придаване на посоченото място към парцела III-243, кв. 34. Това означава, че поради действието на тази приложена дворищна регулация се е осъществило преминаване на собствеността върху придаваемото място в патримониума на собственика на парцела, към който се

придава. Същото е отразено в действащия план от 1989г., съгласно заключението на вещото лице касателно границата.

След проверка, извършена на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, настоящият състав намира, че обжалвания акт-мълчалив отказ на кмета Община Радомир е законосъобразен. Това е оправомощения орган, който съобразно правомощията дадени му с разпоредбата на чл. 135, ал. 1 от ЗУТ и след като провери налице ли са предпоставките за изменение на плана е следвало да се произнесе със заповед за отказ. При това положение мълчаливият отказът на кмета на Община Радомир се явява постановен при правилно прилагане на материалноправните разпоредби на закона.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, но тъй като такива не са претендирани то и не се присъждат.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на А.Г.Н.,*** против мълчалив отказ на Кмета на община Радомир да се произнесе по заявление вх. № АБ-94-00-476 от 03.05.2012г..

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд.

Съдия: /п/